

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/24/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201498
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201498.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: AUTODOPRAVA Marián Zorko, s.r.o., IČO: 44 302 851, Kremnická 26, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Miroslavom Belicom, advokátom so sídlom Štefánikova trieda 79, Nitra, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/947654/2012 zo dňa 26. apríla 2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/269/2012-26 zo dňa 3. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/269/2012-26 zo dňa 3. decembra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 5S/269/2012-26 zo dňa 3. decembra 2013 Krajský súd v Bratislave zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), nakoľko dospel k záveru, že žaloba bola podaná oneskorene, po uplynutí lehoty dvoch mesiacov ustanovenej v § 250b O.s.p. Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo právnomu zástupcovi žalobcu neúspešne doručované v dňoch 22. a 23. mája 2012 a po druhom neúspešnom doručení bola zásielka dňa 23. mája 2012 uložená na pošte. Právny zástupca žalobcu si uloženú zásielku prevzal dňa 5. júna 2012, avšak fikcia doručenia nastala už dňa 25. mája 2012, uplynutím tretieho dňa uloženia zásielky, z čoho vyplýva, že lehota na podanie žaloby uplynula dňom 25. júla 2012. Z tohto dôvodu sa súd ani nezaoberal námietkou žalobcu, že žalobu pôvodne podal na poštovú prepravu dňa 3. augusta 2012 (teda podľa žalobcu včas), avšak zásielka sa mu z pošty vrátila s poznámkou „adresát neznámy“, o čom informoval súd listom zo dňa 7. augusta 2012 podaným na krajskom súde osobne dňa 10. augusta 2012 spolu s vrátenou obálkou pod podacím číslom RR 383654908SK. Podľa názoru krajského súdu ani podanie žaloby na poštovú prepravu dňa 3. augusta 2012, pokiaľ by sa aj osvedčilo, že vo vrátenej obálke sa nachádzala predmetná žaloba, by nebolo možné považovať za podanie žaloby v zákonnej dvojmesačnej lehote.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a veci mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Podľa žalobcu krajský súd svoju

úvahu o fikcii doručenia neodôvodnil žiadnym odkazom na konkrétnu právnu normu. Možno sa len domnievať, že krajský súd sa spravoval ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. V danom prípade je však podľa žalobcu vylúčené použitie správneho poriadku a doručovanie napadnutého rozhodnutia žalovaného sa spravovalo podľa ustanovení zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom podľa § 31 ods. 3 citovaného zákona „písomnosti, ktoré sú určené do vlastných rúk právnickej osobe, je oprávnená prijímať osoba, ktorá je oprávnená konať v mene právnickej osoby, alebo osoba, ktorá je ňou poverená na prijímanie takýchto písomností. Ak nebola v mieste doručenia osoba oprávnená prijímať písomnosti zastihnutá, upovedomí ju doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určený deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte a právnickú osobu o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne právnická osoba písomnosť do 15 dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa právnická osoba o uložení nedozvedela.“ Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že lehota na podanie žaloby bola dodržaná. Zásielka bola uložená na pošte dňa 23. mája 2013 a 15-dňová lehota pre fiktívne doručenie by uplynula 7. júna 2013; právny zástupca žalobcu si však zásielku prevzal v zákonnej lehote, dňa 5. júna 2013. V zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. lehota na podanie žaloby uplynula dňa 5. augusta 2013, a teda zásielka zo dňa 3. augusta 2013 bola podaná v zákonnej lehote.

(Najvyšší súd k odvolaniu žalobcu poznamenáva, že pri jeho vyhotovení zjavne došlo k chybe v písaní a vo všetkých dátumoch, ktoré žalobca označil ohľadom doručovania rozhodnutia žalovaného, je chybné uvedený rok 2013, pričom správne má byť uvedený rok 2012. Táto skutočnosť nepochybne vyplýva zo súdneho spisu, ktorého súčasťou sú aj podania žalobcu, preto najvyšší súd považuje uvádzanie roku 2013 namiesto roku 2012 v odvolaní žalobcu za zrejmu nesprávnosť a chybu v písaní, a nepovažoval za potrebné žalobcu vyzývať na opravu, resp. objasnenie tejto nezrovnalosti.)

Vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaný uviedol, že v prejednávacom prípade nie je podstatná otázka nastúpenia fikcie doručenia rozhodnutia žalovaného, pretože žalobca zásielku prevzal do 15 dní od jej uloženia na pošte, a to dňa 5. júna 2012, z čoho vyplýva, že posledným dňom lehoty na podanie žaloby na súd bol 5. august 2012. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu jasne vyplýva, že žalobca podal žalobu listom zo dňa 7. augusta 2012, doručeným súdu dňa 10. augusta 2012. Z uvedeného je teda zrejmé, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty. K ostatným skutočnostiam, ktoré súvisia s pripojenou obálkou RR 383654908SK, sa žalovaný nemôže vyjadriť, pretože predmetné dokumenty sú súčasťou súdneho spisu. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia však podľa žalovaného vyplýva, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty a žalobca jej doručenie v lehote nepreukázal žiadnymi hodnovernými dôkazmi. Z uvedených dôvodov preto žalovaný navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu o zastavení konania ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Pokiaľ ide o právne posúdenie včasnosti podania žaloby vo vzťahu k ustáleniu dňa doručenia napadnutého rozhodnutia a od toho sa odvíjajúce počítanie dvojmesačnej lehoty podľa § 250b ods. 1 O.s.p., odvolací súd konštatuje, že krajský súd rozhodné skutočnosti nesprávne právne posúdil. Z napadnutého uznesenia nie je zrejmé, na základe akej právnej normy krajský súd ustálil, že na doručovanie rozhodnutia žalovaného je potrebné aplikovať fikciu doručenia ohraničenú tromi dňami od uloženia zásielky na pošte.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v daňovom konaní a na postup žalovaného sa vzťahoval zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní a poplatkov“) v spojení s § 165 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého vyrubovacie konanie po daňovej kontrole začatej a neukončenej pred účinnosťou tohto zákona sa vykoná podľa doterajších predpisov (teda podľa zákona o

správe daní a poplatkov).

Podľa § 17 ods. 3 zákona o správe daní a poplatkov ak nebol zastihnutý adresát písomnosti, ktorá má byť doručená do vlastných rúk, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, upovedomí ho doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na obecnom úrade a adresáta o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne adresát písomnosť do pätnástich dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 17 ods. 5 zákona o správe daní a poplatkov ak má adresát zástupcu s plnomocenstvom pre celé daňové konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však adresát osobne v daňovom konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť jemu i jeho zástupcovi.

Zásielka, ktorá obsahovala napadnuté rozhodnutie žalovaného, bola doručovaná právnomu zástupcovi žalobcu v dňoch 22. a 23. mája 2012. Keďže obidva pokusy o doručenie boli neúspešné, doručovateľ uložil zásielku na pošte a adresáta o tom upovedomil. V zmysle ustanovenia § 17 ods. 3 zákona o správe daní a poplatkov by v prípade nevyzdvihnutia zásielky v pätnásťdňovej úložnej lehote nastala posledným dňom lehoty fikcia doručenia, teda rozhodnutie by sa považovalo za doručené, aj keby si ho adresát v tejto lehote nevyzdvihol. Nakoľko si však právny zástupca žalobcu rozhodnutie vyzdvihol počas plynutia uvedenej lehoty, konkrétne dňa 5. júna 2012, považuje sa tento deň vyzdvihnutia zásielky za deň doručenia rozhodnutia žalovaného. Od tohto dňa doručenia sa potom počíta aj lehota dvoch mesiacov na podanie žaloby na súd. Posledným dňom lehoty na podanie žaloby bol v zmysle § 250b ods. 1 v spojení s § 57 O.s.p. 5. august 2012.

Krajský súd v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia skutočností rozhodných pre plynutie lehoty na podanie žaloby na súd dospel k nesprávnomu záveru, že posledným dňom lehoty bol 25. júl 2012. Nakoľko však týmto dňom bol 5. august 2012, je potrebné skúmať ďalšie skutočnosti tvrdené žalobcom, či lehota na podanie žaloby bola zachovaná.

Z predloženého spisu súdu prvého stupňa odvolací súd zistil, že dňa 10. augusta 2012 žalobca osobne doručil krajskému súdu oznámenie zo dňa 7. augusta 2012, v ktorom uvádza, že dňa 3. augusta 2012 podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/947654/2012, pričom uvedenú žalobu podal prostredníctvom Slovenskej pošty a.s. a adresoval ju Krajskému súdu v Bratislave, avšak zásielka bola vrátená odosielateľovi s poznámkou „adresát neznámy“. V podaní zo dňa 7. augusta 2012 žalobca ďalej uvádza, že na preukázanie svojho tvrdenia zároveň súdu predkladá nedoručenú neotvorenú zásielku. Uvedené podanie žalobcu je opatrené podacou pečiatkou Krajského súdu v Bratislave s dátumom 10. augusta 2012, na ktorej je vyznačené, že podanie bolo podané s jednou prílohou. Na podaní je zároveň pečiatka súdu vyznačujúca, že podanie bolo „Osobne podané“. Obálka, opatrená podacím číslom RR 383654908SK, ktorá je prílohou tohto podania, je adresovaná Krajskému súdu v Bratislave, s uvedením poštovej adresy Záhradnícka 10, 812 44 Bratislava, dátum podania zásielky na pošte je 3. august 2012 a na obálke je vyznačené spätné vrátenie zásielky odosielateľovi (právnomu zástupcovi žalobcu) s dôvodom vrátenia „adresát neznámy“ a s pečiatkou pošty s dátumom 6. august 2012. Obálka je otvorená a prázdna. Za podaním žalobcu, na čísle listu 2 až 4, je v spise krajského súdu založená žaloba žalobcu zo dňa 3. augusta 2012, opatrená pečiatkou krajského súdu s dátumom 13. august 2012 bez vyznačenia, žeby išlo o osobné podanie a tiež bez pripojenej obálky, ktorá by preukazovala zaslanie poštou. K žalobe je pripojené plnomocество žalobcu, žurnalizované na č.l. 6 súdneho spisu, a za ním, na č.l. 7, sa nachádza potvrdenie krajského súdu zo dňa 13. augusta 2012 o prijatí návrhu na začatie konania v prejednávanej veci.

Krajský súd v napadnutom uznesení len reprodukuje tvrdenie žalobcu, že obsahom pripojenej obálky RR 383654908SK mala byť žaloba v prejednávanej veci, pričom sa dokazovaním tejto skutočnosti nezaoberal z dôvodu prijatého záveru, že aj podanie žaloby v uvedenej poštovej zásielke (RR 383654908SK) by bolo po zákonnej dvojmesačnej lehote.

Vzhľadom na skutočný obsah súdneho spisu, najmä s ohľadom na skutočnosť, že sporná obálka, žurnalizovaná v súdnom spise ako príloha podania na č.l. 1, je otvorená, najvyšší súd považuje za málo pravdepodobné, aby sa za súčasného faktického stavu dalo bez všetkých pochybností dokázať, aká písomnosť bola obsahom spornej obálky, resp. či obálka vôbec obsahovala nejakú listinu, resp. to, či obálka bola podaná na krajský súd neotvorená (ako to v podaní, ktorého je obálka prílohou, tvrdí žalobca) alebo otvorená (tak ako je súčasnosti v spise žurnalizovaná).

Z faktických skutočností vyplývajúcich zo spisu krajského súdu, tak ako ich odvolací súd opísal vyššie, však najvyšší súd vyvodil záver, že za daného stavu nemožno žalobcovi odoprieť pravdivosť jeho tvrdenia, že k svojmu podaniu zo dňa 7. augusta 2012 pripojil neotvorenú obálku.

Na podaní žalobcu zo dňa 7. augusta 2012 je podacia pečiatka súdu s dátumom 10. augusta 2012 a pečiatka súdu s textom „Osobne podané“. Na podacej pečiatke je vyznačené, že podanie malo jednu prílohu. K podaniu je pripojená sporná obálka. Následne je v spise krajského súdu založená žaloba žalobcu zo dňa 3. augusta 2012, opatrená pečiatkou krajského súdu s dátumom 13. augusta 2012, za žalobou nasleduje plnomocestvo žalobcu a za ním potvrdenie krajského súdu zo dňa 13. augusta 2012 o prijatí návrhu na začatie konania. Keďže na uvedenej žalobe nie je vyznačené, žeby bola osobne podaná, ani k nej nie je pripojená obálka, ktorá by preukazovala zaslanie poštou, nemožno z týchto skutočností vyvodiť iný pravdepodobnejší záver ako ten, že žaloba bola súčasťou podania žalobcu zo dňa 7. augusta 2012, podaného osobne na krajskom súde dňa 10. augusta 2012. Nakoľko je na tomto podaní na podacej pečiatke súdom vyznačená jedna príloha a k podaniu je pripnutá sporná obálka, možno sa náležite domnievať, že podanie bolo podané spolu s touto obálkou, bez iných ďalších príloh. Keďže na žalobe (žurnalizovanej v spise na č.l. 2 až 4) je podacia pečiatka s dátumom 13. augusta 2012, a podanie žalobcu zo dňa 7. augusta 2012 bolo osobne podané dňa 10. augusta 2012, je z toho možné vyvodiť pravdepodobný záver, že žaloba bola obsahom spornej obálky. V opačnom prípade potom nie je možné reálne vysvetliť, odkiaľ sa v spise krajského súdu nachádza žaloba s podacou pečiatkou s dátumom 13. augusta 2012, ku ktorej nie je pripojený žiaden listinný doklad o tom, že súdu došla poštou, a tiež na nej nie je vyznačené, žeby bola na krajskom súde podaná osobne. Podľa odvolacieho súdu je pravdepodobné, že podanie zo dňa 7. augusta 2012, ktoré žalobca podal na krajskom súde osobne dňa 10. augusta 2012, bolo v podateľni krajského súdu opatrené pečiatkou s dátumom prijatia podania a následne pri spracovaní podaní mohla byť so spornej obálky vybratá žaloba, ktorá tiež bola opatrená podacou pečiatkou súdu. Rozdiel v dátumoch možno odôvodniť postupnosťou spracovania prijatých podaní. Podanie bolo zaevidované riadne v deň jeho podania, v piatok 10. augusta 2012, a následne bolo spracované v najbližší nasledujúci pracovný deň, v pondelok 13. augusta 2012. Svedčí o tom aj potvrdenie o prijatí návrhu na začatie konania vyhotovené až dňa 13. augusta 2012.

Nakoľko sa v spise krajského súdu nenachádza žiaden úradný záznam, ktorý by uvedené skutočnosti a z nich vyvstávajúce otázky ozrejmil, najvyšší súd prijal na základe predloženého spisu vyššie uvedený záver. Je teda potrebné akceptovať tvrdenie žalobcu, že žalobu podal na poštovú prepravu dňa 3. augusta 2012 a zásielka sa mu vrátila nedoručená s poznámkou „adresát neznámy“. V takomto prípade zostáva ešte zodpovedať otázku, či možno žalobu žalobcu považovať za riadne podanú a lehotu v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. za zachovanú.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Žalobca podal žalobu na pošte dňa 3. augusta 2012, teda počas plynutia zákonnej lehoty a na orgáne, ktorý má povinnosť podanú písomnosť doručiť. Nakoľko sa zásielka vrátila žalobcovi s poznámkou „adresát neznámy“, je otázne, či žalobca žalobu správne adresoval súdu, ktorému mala Slovenská pošta, a.s. jeho zásielku doručiť. Ako adresáta žalobca na obálke označil Krajský súd v Bratislave, s poštovou adresou Záhradnícka 10, 812 44 Bratislava. Správna adresa Krajského súdu v Bratislave je Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava. Žalobca teda nesprávne uviedol posledné tri číslice poštového smerovacieho čísla, inak vo zvyšku bola adresa krajského súdu správna.

Podľa § 31 ods. 2 písm. a/ zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov odosielateľ je povinný označiť poštovú zásielku podľa poštových podmienok.

Podľa poštových podmienok Slovenskej pošty, a.s. (bod 13.1) adresa obsahuje označenie adresáta a označenie odovzdávacieho miesta, pričom odovzdávacie miesto je označené názvom ulice a číslom domu (orientačným číslom), poštovým smerovacím číslom s názvom dodávacej pošty.

Podľa bodu 13.4 poštových podmienok adresa musí byť uvedená presne a jednoznačne, aby nevznikla pochybnosť o mieste a subjekte dodania zásielky.

Podľa bodu 22.1.2 poštových podmienok zásielka, ktorú nie je možné dodať adresátovi alebo oprávnenému prijímateľovi sa stáva nedoručiteľnou.

Podľa odseku 2 písm. c/ za nedoručiteľnú sa považuje zásielka v prípade, ak je adresa na zásielke neúplná, nepresná alebo nečitateľná.

Žalobca správne označil adresáta, ulicu s orientačným číslom, na ktorej sídli, názov dodávacej pošty, ale z piatich číslíc poštového smerovacieho čísla správne uviedol len prvé dve. Podľa týchto prvých dvoch správnych číslíc však bolo zrejmé, že zásielku je potrebné doručiť v meste Bratislava, v územnom obvode Bratislava I, Staré mesto. Adresa síce nebola uvedená úplne presne, avšak nie do takej miery, žeby mala vzniknúť pochybnosť o mieste a subjekte dodania zásielky. Je potrebné poznamenať, že Krajský súd v Bratislave je len jeden, v územnom obvode mesta Bratislava - časť Staré mesto, kam bola zásielka adresovaná, nemôže ísť o neznámeho adresáta, toľkož ak bola na zásielke uvedená správna ulica s orientačným číslom.

Na základe uvedeného najvyšší súd konštatuje, že žalobca sa dopustil chyby a adresu krajského súdu neuviedol úplne presne. Pravdepodobne išlo o nepozornosť žalobcu. Podľa názoru najvyššieho súdu však toto pochybenie nebolo takej intenzity, žeby ho bolo potrebné považovať za ľahostajnosť či nedbalosť žalobcu a pripísať mu to na ťarchu. Posúdiť žalobcom podanú žalobu ako nesprávne adresovanú by bolo neadekvátne prisne.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil splnenie podmienky konania, ktorou bola včasnosť podania žaloby, a svojím rozhodnutím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/269/2012-26 zo dňa 3. decembra 2013 podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.